

CREACIÓ

Ciudadà Lópes

Francesc Puigcarbó

Ciudadà Lópes era un home corrent, que tenia una vida corrent i vivia en una casa corrent, en una ciutat tant corrent com ell i la seva pròpia existència, així com tot el seu entorn gris i vulgar, propi d'una població industrial. Ciudadà Lópes fregava els trenta cinc anys, era solter i treballava al departament de comptabilitat del Gatesbank of Amèrica. La seva vida aparentment era tranquil·la, dintre de la rutina diària que l'acompanyava i a la que en certa manera havia arribat a acostumar-se.

Feia anys que tenia els mateixos amics, amb els que compartia la seva afeció a la pesca. Menjava normalment al mateix Restaurant de la cantonada de casa seva i, tots i cadascun dels seus actes diaris, eren previsibles per endavant. Resumint, la seva vida, era més o menys com la de la majoria dels éssers humans del nostre temps. Però dintre de pocs dies i, sense que ell ni tant sols s'ho pogués imaginar, tot el seu entorn patiria una enorme transformació que canviaria radicalment el seu estil de vida, i molt va tenir-hi a veure, el nou pla de desenvolupament del Govern per els ciutadans de la Zona Oest, que era on vivia el nostre protagonista.

La construcció d'una nova autovia travessava precisament el seu barri que, afectat per les obres, tindria d'ésser derruït, i, tots els seus habitants és tindrien de traslladar a un de nou que estava just acabat a la Zona Nord, millor comunicada i més a la vora, en el seu cas, del lloc de treball. Segons deia la propaganda oficial, aquests nous habitatges que en breu els serien adjudicades, disposaven dels més sofisticats avenços quan a comoditat i habitabilitat, l'holograma publicitari era molt bonic, ja que l'habitatge disposava de video telèfon, climatització global, mono ascensors pneumàtics, sonorització ambiental a escollir, i era totalment intel·ligent, tot controlat informàticament. I el més important, sempre segons l'holograma, Televisió adossada d'última generació amb acompanyament i guia de comportament, punt aquest últim que Ciudadà Lópes no acabava de comprendre, però que no tardaria en conèixer.

Per fi va arribar el dia de traslladar-se a la nova llar, la previsió i cooperació de les Autoritats Municipals, va permetre que tot és produís en un obrir i aclucar d'ulls, i cap el capvespre del mateix dia, Ciudadà Lópes i la resta d'afortunats ciutadans com ell, estava còmodament apossentant en el seu nou habitatge.

Donà una ullada al seu entorn, i es sentí satisfet. Agafà un emulgent hidratat vitaminat del frigorífic i s'assegué al sofà del saló, el comandament a distancia estava

allí, davant d'ell, com si l'estès esperant. L'agafà amb la ma dreta i el va prémer.

"BONA NIT!"

Ciudadà Lópes es va sorprendre. D'on sortia aquella veu?

"NO ET SORPRENGUIS CIUTADÀ LÓPES, SOC M-3254289, LA NOVA ASSESSORA D'ACOMPANYAMENT I COMPORTAMENT; ESTIC AQUÍ PER AJUDAR-TE EN TOT QUAN NECESITIS, TANT SOLS TENS DE DEMANAR-HO I SI EL QUE DESITJES ESTÀ DINS LA MEVA PROGRAMACIÓ, T'HO CONCEDIRÉ."

Ciudadà Lópes somrigué satisfet, això està bé - es va dir - una ajut sempre és d'agrair, i més en una casa tan nova i sofisticada com aquesta.

Moltes gràcies! contestà, espero que serem bons amics.

"PER SUPOSSAT, PER AIXÓ ESTIC PROGRAMADA, LA MEVA MISSIÓ ES FER LA TEVA VIDA MOLT MÉS AGRADABLE."

Mentre es refregava les mans satisfet, decidí que era hora de preparar-se el sopar, així que se'n va anar cap a la cuina, li venien de gust uns ous remenats amb bacó i una amanida, acompanyat de maionesa i un vi suau de Califòrnia. Estava acabant de preparar-se l'àpat, quan la veu el va increpar.

**JOIERIA
SENSERRICH**

de Teresa Senserrich
CASA FUNDADA EN 1882

Sant Quirze, 17 • Tel. 93 725 75 96
08201 SABADELL

**JA COMERCIAL
ALEMANY**

CENTRE DE JARDINERIA,
AGRICULTURA I FORESTAL
Tallers i serveis postvenda

Ctra. Barcelona, 22-26
Tel. 93 725 63 95
SABADELL

TEIXITS SALVADOR
els teixits que tenen estil

Indústria, 33 - Tel. 93 725 65 90 - 08202 Sabadell

"CIUTADÀ LÓPES, AQUEST SOPAR QUE T'HAS PREPARAT NO ES EL MÉS ESCAIENT PER LA TEVA SALUT, TE EXCÉS DE GRASAS I COLESTEROL, T'ACONSELLO QUE MENGIS QUELCOM MES SUAU I ADEQUAT. EM PERMETO SUGGERIR-TE UN GOT DE LLET AMB CEREALS. PORTA LES CALORÍES QUE EL TEU COS NECESSITA I ÉS MOLT MÉS SA."

Ciudadà Lópes frunzí les celles, però sigui per la sorpresa que li va produir el missatge, o per la convicció que comportava el mateix, diposità el seu sopar a la trituradora de brossa i és preparà la llet i els cereals. S'els va menjar amb desgana i és disposà a veure la pel·lícula del Canal 458. A Ciudadà Lópes li agradava aquest canal, era el més cultural de tots i les pel·lícules que emetia eren francament interessants. Agafà una bossa de crispetes que havia comprat al supermercat i és disposava a cruspír-les tot veient la pel·lícula, quan la veu el va tornar a interrompre.

"CIUTADÀ LÓPES, NO ES BO QUE MENGIS CRISPETES DESPRES DE SOPAR, JA HAS ACUMULAT SUFICIENTS CALORÍES."

El frunzit de celles va ser aquesta vegada més seriós, però era el primer dia en la seva nova, llar i no tenia ganes de barallar-se amb la veueta toca pilotes que li havien instal·lat, seria millor deixar-la tranquil·la per avui i demà comentaria aquest assumpte amb els seus amics, per veure que n'opinaven. Connectà el canal 458, però la veu toca pilotes és va tornar a entremetre.

"HO SENTO, PERÒ NO ES ACONSELLABLE VEURE AQUEST CANAL, EL SEU CONTINGUT ES PERILLÓS, ET RECOMANO EL CANAL 1222 QUE EMET BONES PEL·LÍCULES AMERICANES, MES ESCAIENTS ALS IDEALS I COMPOR-TAMENT DELS NOSTRES CIUTADANS."

Fastiguejat, desconnectà el televisor, i això que era el seu primer dia de convivència amb la veu d'acompanyament i comportament. Comencem bé, - és va dir -, o arreglo aquest assumpte o un dels dos acabarà malament. La veu insistí de nou.

"CIUTADÀ LÓPES, SI NO VOLS VEURE LA TELEVISIO, PUC RECOMANAR-TE ALGUNA EMISSORA DE RADIO, O ELS LLIBRES QUE TENS DE LLEGIR PER TAL D'AMPLIAR ELS TEUS CONEIXEMENTS."

Ciudadà Lópes estava sorprès, com era possible que encara l'estès empenyant la veu, si ja havia desconnectat el receptor.

"SÉ EL QUE ESTAS PENSANT, - LI VA DIR - ESTIC CONNECTADA AL TELEVISOR, SIMPLEMENT EN ACTIVAR-LO M'HAS INCORPORAT AL TEU ENTORN, LA MEVA TASCA ES VETLLAR PER TU I FER-TE FELIÇ LES 24 HORES DEL DIA, I ARA, JA QUE OBSERVO QUE NO DESITJES FER RES EN ESPECIAL, T'ACONSELLO QUE T'EN VAGIS A DORMIR. BONA NIT! AH! I NO OBLIDIS DUTXAR-TE I RENTAR-TE LES DENTS. FINS DEMA!"

Ciudadà Lópes bullia d'indignació, en quin mal moment havia posat en marxa i activat un monstre semblant. Calma't! - és va dir - dutxat, rentat les dents i veste'n al llit, demà ja prepararàs un pla de xoc contra aquest monstre electrònic.

Almenys el va deixar dormir tota la nit, però com ja s'esperava, a les vuit en punt del matí, la veu el va despertar.

"BON DIA! CIUTADÀ LÓPES, JA ES HORA DE LLEVAR-SE I ESMORZAR, SON LES VUIT EN PUNT DEL MATÍ, FA UN BONIC DIA, LA TEMPERATURA ES DE 26º, I NO HA HI HA PERILL DE PLUJA"

Gràcies, i tinc d'esmorzar cereals, llet i suc de taronja, oi?

"MOLT BÉ! VEIG QUE VAS APRENENT, NO OBLIDIS QUE TANT SOLS SEGUINT ELS MEUS CONSELLS, SERAS UN CIUTADÀ FELIÇ I EJEMPLAR."

Ciudadà Lópes remugà quelcom inintel·ligible entre dents que, afortunadament la veu no arribà a escoltar. Un cop vestit i esmorzat, se'n va anar de la seva nova llar cap a la feina, no sense abans acomiadar-se de la veu, no fos que és molestés. És trobà en el Bar de sempre amb en Martínez, no va fer falta que és diguessin rès l'un a l'altre, els gestos i les mirades que és creuaren, eren més que eloqüents. Ciudadà Lópes xiuxiuejà unes paraules a l'orella del seu company.

- Escolta Martínez, millor que en parlem després al carrer, ja no me'n refio dels locals tancats.

-Jo tampoc Lópes, millor fora, anem-nos-en.

Un cop al carrer i mentre anaven cap a la feina, parlaren de les seves experiències personals amb la veu, i com era de preveure, coincidí en ells el mateix tipus d'enfrontament personal amb ella.

Que et fa feliç i ciudadà exemplar, repetiren alhora.

Ciudadà Lópes es quedà pensatiu.

- Ara ens n'en riem, amic meu, però aquí hi tenim un problema que tenim d'intentar solucionar quan mes aviat millor.

-D'acord! Però com? No crec que sigui gaire fàcil desempallegar-se d'ella.

-Desempallegar-se'n ja se que no, però ignorar-la, potser sí.

-Ja em diràs com? Si la desconnectes, ells ho sabran i tindràs problemes, i no pots anar tot el dia per casa amb les orelles tapades, seria pitjor el remei que la malaltia.

-Tot això ja ho he pensat Martínez, però si que crec que hi ha una solució.

-Doncs diguem quina. Que em tens neguitós.

-Veuràs, ho he estat pensant i crec que tindriem d'adreçar-nos a les autoritats municipals, els hi podem dir que no ens adaptem a tants avenços,

que ja tenim una edat i això és cosa del jovent, i que si ens podrien canviar a una altra vivenda de característiques similars a la que ja teníem. No hi perdem res per provar-ho.

En Martínez esbossà un gest d'escepticisme.

-No crec que ens facin cas, ans al contrari, pel que he sentit a dir, pretenen incorporar mica en mica aquest sistema a totes les vivendas de la ciutat. Però tens raó, no costa res provar-ho.

La resposta de les autoritats municipals fou concloent, NO! I a continuació venien tots els considerants haguts i per haver que justificaven la negació a la petició sol·licitada. <Que si era beneficiós pel ciutadà, que si més qualitat de vida, que aquest era l'habitatge del futur, que tindrien d'estar agraïts per ser dels primers en ocupar una d'aquestes vivendas, etc. >

En trobar-se els dos amics el diumenge al matí, comentaven la jugada, ambdós havien rebut la contestació, que de fet no els havia sorprès gens, ja s'ho imaginaven.

-Com ho veus López?

-Malament, però ja m'ho temia, tot i què encara ens queda una altra solució, però amb aquesta no se si hi estaràs d'acord.

-Quina és?

Ciutadà López donà una ullada al seu entorn, com si recelés fins i tot dels espais oberts.

- Martínez! L'única sortida que tenim es fugir d'aquí.

Aquest se'l va mirar, i amb cara d'estranyat li va dir:

- Fugir? On?

- A un lloc segur. Has sentit a parlar del Centres D'Emmagatzament?

- No! Que és això?

- Veuràs, és on destermen a la gent políticament incorrecte, com si fos una espècie de reserva, no hi ha les comoditats d'aquí, però tampoc si està tant malament, almenys hi ha llibertat absoluta.

- Això sí, si hi vas, ja no en pots sortir mai més. És que..., tinc un antic company de Universitat que hi treballa a seguretat, l'altra dia me'l vaig trobar i parlant amb ell de l'assumpte, em va dir que ens hi podria fer entrar, fixa't que l'únic que demana a canvi - somriugué tot fent un gest irònic - és quedar-se amb el meu habitatge; així és la vida amic meu, nosaltres en volem sortir i ell va boig per ocupar-ne un.

Martínez estava dubitatiu, no ho acabava de veure clar.

- No se que fer, vols dir que allí ens hi adaptarem?

- Allí no ho sé, però almenys jo, aquí no hi vull estar-hi més temps del prescindible. No veus que nosaltres som una espècie de conillets d'índies, que quan li

trobin el gust a això de controlar al personal, tota la ciutat estarà sota el seu ull vigilant, i la seva veu incrustada dia i nit a les orelles de tots els ciutadans; pensa-ho, demà a les vuit de la tarda he quedat amb ell, t'esperarem deu minuts, si no vens, marxarem.

L'endemà, a l'hora acordada, Martínez és va presentar, però tant sols per acomiadar-se del seu amic, no gosava donar el pas i així li ho va fer saber. S'acomiadaren amb una forta abraçada i Ciutadà López va desaparèixer de Ciutat sense deixar rastre.

Les Autoritats Municipals no hi van donar cap importància a la seva desaparició, l'estat del benestar anava sobrat de ma d'obra i tenir-la col·locada costava una munió de diners al cap de l'any. La seva vivenda va ser ràpidament ocupada per el seu amic guarda de seguretat que la va demanar a l'instant, i tot va continuar igual.

Bé, Tot no.

Ciutadà Martínez es va penjar un any després.

**FINQUES
CARNER**

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni M^o Claret, 18 • SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

**LA
LLAR
DEL
LLIBRE**

des de 1.957

ESCOLA DEL SOL

C. Migdia, 35-45 - C. Sant Pau, 20
Tels. 93 727 82 46 - 93 725 74 61
08201 Sabadell